

Dječji vrtić "Gajnice" iz Zagreba

PROJEKT: MATEMATIKA

Učenje matematike u vrtiću?

Zašto ne, ako se odvija na prirođan način - čineći!

Već smo dulje vrijeme uključeni u projekt "Vrtić kao dječja kuća". Osnovna nam je namjera bila okruženje u vrtiću učiniti bliskim djeci, učiniti ga zanimljivijim, raznovrsnijim i poticajnjim od njihovog obiteljskog okruženja. Nije to bila jednostavna i lagana zadaća. Trajalo je vremenski duго dok smo postigli jedno ozračje u vrtiću, a kad kažemo vrtiću onda pod tim podrazumijevamo i jaslice, koje je vidljivo i osjeća se čim uđete u prostorje našeg objekta u Gajnicama.

Evo kako izgleda prostor jasličke grupe!

Slaganje, crtanje i pisanje brojeva

Djeca zadovoljno istražuju svoje mogućnosti, igraju se u svim prostorima, a prostori su uređeni na način da bi "stari odgajatelji" sigurno zaključili "kakav nered!".

Jer mi želimo i trudimo se stvoriti ozračje i uređenje prostora po mjeri djeteta, a ne po mjeri nas odraslih. Uostalom, dječji vrtić jest dječja ustanova, a mi odrasli smo tu radi djece, a ne obrnuto!

U prvom razdoblju, kad smo vršili transformaciju naše ustanove, posebice zgrade, ustanovili smo da djeca te transformacije prihvataju jedno-

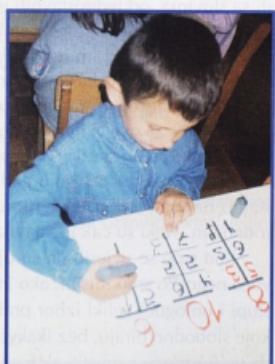
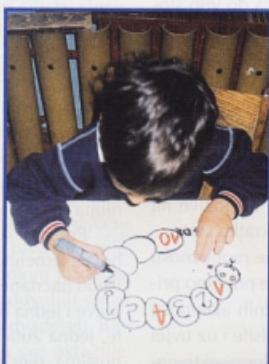
Ojačali smo i pogledajte kako se penjemo

Zbrajam

Koliko kolutića ima gusjenica?

Temeljne kockice

stavno, lagano i snalaze se bolje nego mi odrasli, pod uvjetom da odgajatelj prihvata te novine. Ne-ma više ograda - "ovo je moja soba a ovo tvoja, ovo su moja djeca a ovo tvoja". Svi prostori su nji-hovi, sve "tete" su njihove, sve materijale mogu koristiti za aktivnosti bez obzira gdje se oni nalazi-li. Tako sad djeca umjesto šezdeset kvadrata na svom katu koriste stotinu dvadeset četiri, i nešto vi-še kad se uračunaju hodnici, sanitarni prostori itd. Kad smo postigli takvo ozračje u ustanovi, ustano-vili smo da djeca mogu i želete se, osim igre, bavi-ti i "ozbiljnim poslom". Tako smo se dugo vreme-na bavili aktivnošću sa slovima, pisanjem, čita-njem. Izradili smo mnoštvo materijala za aktivno-sti sa slovima, od jednostavnih igrica do vrlo slo-ženih križaljki koje su djeca, slobodno izabirala i bavila se njima kad im je to odgovaralo, kad su oni htjeli, a ne mi odrasli. S obzirom na to da su naše grupe mješovite, zanimljivo je bilo pratiti ka-kو se interes za ove aktivnosti razvijao kod mlađe djece i kako su im starija djeca pomagala. Većina starije djece je već pri kraju godine mogla samostalno napisati jednostavne poruke ili pozive na rodendan. Neki su čak i sastavljali kratke priče.

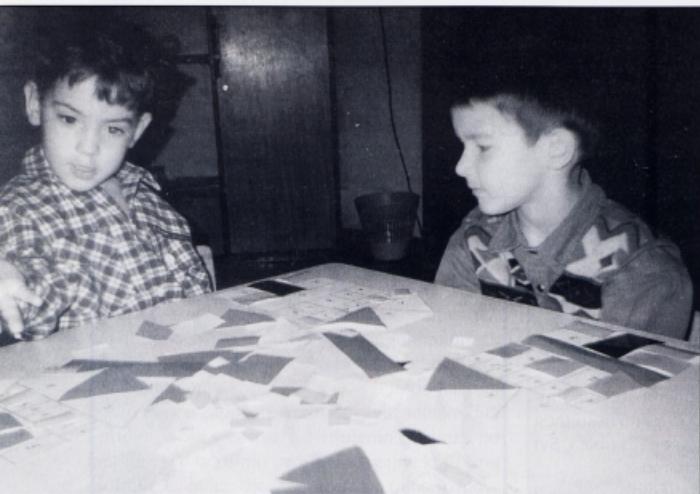
Kad smo se uvjerili da su djeće mogućnosti veće nego što smo mislili, ako im se pravilno pri-stupi i omoguci veliki izbor praktičnih aktivnosti koje slobodno biraju, bez ikakve prisile i uz uvjet da uvijek mogu napustiti aktivnost, jer su aktivno-

sti ili individualne ili se odvijaju u maloj grupi, od-lučili smo pokušati i s matematikom.

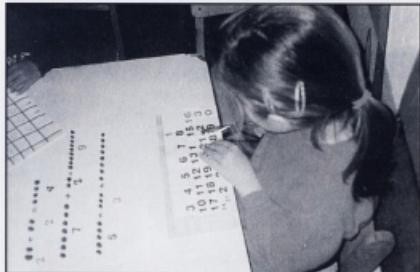
Ne naše kolegice u Rovinju i Pazinu prošle su sličan put i odlučile se za rad na projektima, nešto poput Reggio pristupa, mi smo odlučili bavi-ti se matematikom. Toj našoj odluci doprinijela je zasigurno i donacija temeljnih kocaka tvrtke *Ida didacta*. To su plastične kocke dimenzije $2 \times 2 \times 2$ cm, različitih boja, koje se mogu spajati poput lego kocaka u štapiće i raznolike trodimenzional-ne oblike.

U početku su djeca koristila temeljne kocke isključivo kao konstruktor: najmanja djeca istraži-vala su mogućnost njihovog međusobnog povezivanja, starija su sastavljala maštovitne konstrukcije koje se vrlo jednostavno mogu preoblikovati, npr. iz robota u svemirske brod, iz automobila u avion itd. Dugo vremena djeca su se isključivo bavila ovim materijalima istražujući što sve mogu konstruirati od tih kockica. Vrlo često to rade i danas. Postupno su, posebice starija djeca, uvidjela da se te kockice mogu koristiti i na drugi način, da se s njima može "nešto ozbiljno raditi".

Pomogli su im u tomu i predlošci koje su do-bili uz temeljne kocke. Oni su sugerirali da se npr. ispod nacrtane četiri crvene kocke poslože npr. tri plave i jedna bijela, zatim dvije zelene i dvije žute, jedna žuta i tri bijele itd. Baveći se tim aktiv-nošćima, djeca su zapravo slijedila nepisana pra-

Računamo uz pomoć geometrijskih likova

Koliko je $9+1$?

Matematika uopće ne mora biti dosadna

Što još daje zbroj 8?

vila označena na predlošcima. Postupno su na taj način rješavala i složenije upute, npr. od čega je sve sastavljen niz od šest, sedam, osam i deset kockica. Baratajući kockicama postupno su se oslobadala predloška i samostalno počela slagati brojni niz od deset kocaka u istoj boji, zatim devet u drugoj, osam, sedam itd. dok nisu uočila kako se brojni niz smanjuje, odnosno povećava. Zatim su počela kockice, uz slaganje, crtati prema onome kako su ih slagala. Postupno su otkrila da se sve to može zamijeniti brojevima ali su najčešće i dalje koristila iste postupke: prvo slaganje kockica, zatim crtanje kockica a potom i pisanje brojeva ispod njih. (Neki se nisu zadovoljili samo nizom do deset već su isli dalje do dvadeset). Bačevći se tim materijalima, djeca su sve aktivnije

otkrivala složene matematičke operacije - čineći, bez izravnog poučavanja ili neke prisile. Tim aktivnostima pridružile su s i brojne igre koje su odgajateljice izmislice i izradile tako su djeci te aktivnosti bile zanimljive i često su tražila "još zadatka".

Rad na ranom učenju matematike nastavljamo i dalje, pokušali smo s razlomcima i iznenadili se kako ih djeca razumiju.

Marija Šegović - pedagogica,
Ivančica Gudiček - odgajateljica,
Ivana Grandić - odgajateljica

Učionica je učionica učenja, a učenje je učenje učenja.
Kada se učimo, učimo se učiti.
Ako učimo, učimo se učiti.
Učimo se učiti, učimo se učiti.